

**Miranda de Can Jorba.
Escabroni Escapullini (V, 125 m)**

Primera ascensió:

J. Sancho i J. Voltà (agost de 1989)

Material:

6 cintes exprés

Aresta Bruca de l'Agulla de Can Jorba

R4

V

Vertical, obligat i sobre roca de primera!!!

25m

IV+

R3

20m

IV+

NO!!

R2

35m

Pas clau del llarg

IV+

NO!!

R1

45m

IV+

Bego-Miguel-Kush

Mantingut!!

Sol Solet

La Miranda de Can Jorba és una gran placa inclinada que sembla que hagi estat dissenyada per escalar. Amb roca de primera i dificultats suaus farà xalar de valent a tot aquell que s'hi apropi sigui quin sigui el seu grau. L'Escabroni-Escapullini és la millor de totes les vies que aborden aquest pany de paret, amb un grau força assequible però mantingut i un darrer llarg aeri i amb ambient.

- Via: Escabroni-Escapullini
- Zona: Montserrat – Can Jorba
- Dificultat: V (MD-)
- Grau d'exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts (re-equipada el 2009)
- Material: 6 cintes exprés
- Orientació: Sud-est
- Valoració:****

Aproximació:

Des de Can Jorba prenem un corriol amb marques grogues que es dirigeix a la canal del Joc de l'Oca. Quan arribem a l'inici de la canal la via comença a l'esquerra d'aquesta, just a la dreta de la [Bego-Miguel-Kush](#)

L1(IV+)

El peu de via es situa uns pocs metres a la dreta de la [B.M.K.](#) Hem de tirar recte amunt, en una escalada per placa fins a la reunió. Aquest llarg és força mantingut, però mai passa del IV+. La reunió és munta sobre una còmoda lleixa a la dreta de la r de la [B.M.K.](#) 45 metres.

L2(IV+)

Sortim recte amunt (no anar cap a la dreta per on va la [B.M.K.](#)) El primer parabolts està una mica amunt, però no presenta dificultats remarcables arribar-hi. A meitat del llarg trobem una fissura diagonal que hem de superar. Si tirem recte trobarem molt bones preses; un cop superada anem una mica a la dreta i recte amunt fins la segona reunió, que és compartida amb la [B.M.K.](#) 35 metres.

L3(IV+)

Sortim recte amunt a caçar el primer parabolts (hem de tornar a vigilar de no tornar-nos a ficar a la [B.M.K.](#) que va flanquejant cap a la dreta). En aquest llarg continua la tònica: placa inclinada, molta presa i continuïtat de IV+. Fem la reunió a un llavi que creua la placa horitzontalment. 20 metres.

L4(V)

Sortim de la reunió flanquejant cap a la dreta fins que quedem a l'alçada del primer parabolts. Aleshores escalem uns pocs metres en diagonal fins que arribem a l'extrem dret del sostre. Passar a la placa pot ser el pas més 'difícil' del llarg. Ara resten uns darrers metres sublimes, molt verticals, amb una roca de primera (punxenta i amb forats) i mantinguda. 25 metres.

Descens:

Per fer el descens tenim dos opcions: O bé rapelem per la mateixa via, o bé tirem amunt fent l'Aresta Bruca de l'Agulla de Can Jorba (100 metres). Des del cim de l'agulla anem cap a l'esquerra i després una mica amunt per anar a trobar una canal. Baixem la canal que ens deixa al Joc de l'Oca. Descendim pel Joc de l'Oca (canal equipada) i en uns 45 minuts tornem a ser al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Mantinguda en IV+ i ben assegurada (però sense passar-se) fet que la converteix en una molt bona opció per tots aquells que s'iniciïn en vies de més d'un llarg.
- Roca de primera.
- Darrer llarg aeri i obligat, que li dona una mica de caràcter a la via.

El que no m'ha agradat tant:

- Una llàstima que la Bego-Miguel-Kush vagi trepitjant la via. Potser no calia...